

OBSAH

Úvod	11
Předškolní edukace	13
Atribuce	16
Attachment – přílnutí	19
Autorita	23
Budoucnost	27
City	31
Činnosti	36
Deprivace, subdeprivace	38
Dědičnost	42
Diagnostika	46
Důvěra	50
Dynamická diagnostika	54
Edukace postavená na důkazech	58
Empatie	62
Fantazie	66
Gramotnost	70
Hodnocení	74
Chvála	78
Imprinting	82
Individualizace	85
Inkluze, inkluzivní vzdělávání	89
Intelligence	92
Intervence	96

Intuice	100
Jiskra	104
Klasifikační systémy	107
Komunikace	111
Laskavost	116
Management třídy	120
Matoušův efekt	124
Motorika	127
Moudrost	131
Mozek	135
Mravnost	137
Nadání	141
Naděje	144
Oddálení uspokojení	148
Odvaha	151
Parentokracie (nadvláda rodičů)	155
Pokora	160
Pozitivní psychologie	164
Profesní dovednosti učitelky	167
Pygmalion efekt	170
Rozum	174
Smysl života	177
Socializace	181
Specifické poruchy učení a chování	185
Svědomí	188
Školní zralost	192
Trpělivost	197
Tvořivost (kreativita)	202
Učení	203
Únava	207
Úspěch	210

Velká ryba v malém rybníku	213
Vývojové hledisko	215
Výzkum	217
Vzdělání	220
Zodpovědnost	224

čení. Ovšem pedagog, který nemá dostatečné odborné poznatky, v hlavě srovnané myšlenky, který nemá ujasněný názor na smysl a cíl edukace, na prostředky, kterými bude těchto cílů dosahovat, na své místo v tomto procesu, hledá pouze praktické technické postupy, educační agie, a stává se tak častěji obětí náhody, módních vlivů, výtažně vlastních zkušeností, nátlaku rodičů nebo nadřazených. Nebo zůstává v zajetí toho, co se naučil v dětství v rodině, případně v průběhu vlastního vzdělávání. Mnohemi náhodněji se vyrovnává s nečekanými náročnými situacemi. A těch dnes ve školství výrazně přibývá. Když má štěstí, tak může celý život pracovat velmi dobře. Přesto však jde o postup zbytečně riskantní. A hlavně neprofesionální.

Je nepochybné, že učitelka mateřské školy potřebuje k výkonu profese vedle odborných kompetencí rovněž značnou dávku lidské zralosti – i tu však lze programově cvičit a rozvíjet. Přestože se pořád tváříme, jak je doba uspěchaná, je jen na nás, jestli se občas na chvíli zastavíme a necháme plynout vlastní myšlenky o životě, o nejlepší naplnění učitelské profese, jestli je budeme konfrontovat s někým, kdo také hledá a nabízí vlastní zkušenosti i obecnější odborné poznatky.

V tak složité oblasti, jakou je psychika a její ovlivnění, nelze dávat jednoduché návody. Ty jsou snad určeny pouze pro nezúčastněné na edukaci dětí, ale v žádném případě ne pro učitele nebo rodiče, které vyzývají pouze k přemýšlení a kritické diskusi, a ne k mechanickému následování. Uznávám, že učitelka ve třídě je oproti mně ve velké nevýhodě, protože ona musí znát bezprostředně, jednoznačně, a nemůže dlouze „meditovat“